

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 20. apríla 2010*

Vo veci C-246/07,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná
22. mája 2007,

Európska komisia, v zastúpení: G. Valero Jordana a C. Tufvesson, splnomocnení
zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Švédskemu kráľovstvu, v zastúpení: A. Kruse a A. Falk, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

* Jazyk konania: švédčina.

ktorého v konaní podporujú:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: C. Pilgaard Zinglersen a R. Holdgaard, splnomocnení zástupcovia,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: C. M. Wissels a D. J. M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,

Fínska republika, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: V. Jackson, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci D. Anderson, QC,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta, E. Levits, C. Toader, sudcovia C. W. A. Timmermans, A. Rosas (spravodajca), A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lohmus a J.-J. Kasel,

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: R. Şereş, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 29. apríla 2009,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 1. októbra 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Komisia Európskych spoločenstiev svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Švédske kráľovstvo si tým, že jednostranne navrhlo doplniť látku, a to perfluóroktán-sulfonát (ďalej len „PFOS“), do prílohy A Štokholmského dohovoru o perzistentných organických látkach (ďalej len „Štokholmský dohovor“), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ES a článku 300 ods. 1 ES.

Právny rámec

Štokholmský dohovor

- 2 Štokholmský dohovor bol prijatý 22. mája 2001. Podľa svojho článku 26 ods. 1 nadobudol platnosť 17. mája 2004, teda deväťdesiaty deň odo dňa uloženia päťdesiatej ratifikačnej listiny, listiny o jeho prijatí, schválení alebo o pristúpení k nemu. Ako spresňuje jeho článok 1, cieľom tohto dohovoru je chrániť ľudské zdravie a životné prostredie pred perzistentnými organickými látkami (ďalej len „POP“), keďže zmluvné strany tohto dohovoru predovšetkým uznávajú, že uvedené látky „majú toxické vlastnosti, odolávajú degradácii, akumulujú sa v živých organizmoch a sú prenášané ovzduším, vodou a migrujúcimi druhmi cez medzinárodné hranice a usadzujú sa ďaleko od miesta ich úniku, a tam sa akumulujú v terestriálnych a vodných ekosystémoch“.
- 3 Z článku 2 Štokholmského dohovoru vyplýva, že na jeho účely „strana“ znamená štát alebo regionálnu hospodársku integračnú organizáciu, ktorá súhlasila so záväzkami podľa tohto dohovoru a pre ktorú dohovor nadobudol platnosť a „regionálna hospodárska integračná organizácia“ znamená organizáciu vytvorenú suverénnymi štátmi danej oblasti, ktorej členské štáty zverili kompetencie v záležitostiach upravovaných týmto dohovorom a ktorá je riadne oprávnená v súlade s jej vnútornými predpismi podpísať, ratifikovať, prijať alebo schváliť tento dohovor alebo k nemu pristúpiť.
- 4 Článok 3 Štokholmského dohovoru stanovuje, že strany prijímú potrebné právne a správne opatrenia, pokiaľ ide o chemické látky uvedené v prílohách dohovoru. Tieto opatrenia majú najmä vylúčiť alebo obmedziť výrobu, používanie, dovoz a vývoz uvedených látok.

- 5 Štokholmský dohovor obsahuje ustanovenia upravujúce postup, ktorý sa má použiť pri zaraďovaní nových chemických látok do jeho príloh A až C. Podľa jeho článku 8, ktorý sa týka zaraďovania chemických látok do týchto príloh:

„1. Strana môže predložiť sekretariátu návrh na zaradenie látky do zoznamu v prílohách A, B a/alebo C. Návrh bude obsahovať informácie podľa prílohy D. Pri príprave návrhu môžu strane pomáhať iné strany a/alebo sekretariát.

2. Sekretariát preverí, či návrh obsahuje informácie podľa prílohy D. Ak sekretariát zistí, že návrh tieto informácie obsahuje, postúpi ho Posudzovaciemu výboru pre perzistentné organické látky.

3. Výbor preskúma návrh a uplatní výberové kritériá podľa prílohy D flexibilným a transparentným spôsobom, berúc do úvahy všetky poskytnuté informácie integrovaným a vyváženým spôsobom.

4. Ak výbor rozhodne, že:

- a) boli splnené výberové kritériá, prostredníctvom sekretariátu predloží návrh a hodnotenie výboru všetkým stranám a pozorovateľom a vyzve ich na predkladanie informácií podľa prílohy E, alebo

...

6. Ak výbor rozhodne, že výberové kritériá boli splnené, alebo ak konferencia strán rozhodne, že návrh sa má ďalej spracovať, výbor návrh ďalej posúdi, berúc do úvahy akékoľvek príslušné doplňujúce informácie, a pripraví návrh prehľadu rizík podľa prílohy E. ...

7. Ak na základe prehľadu rizík, pripraveného podľa prílohy E, výbor rozhodne:

- a) že chemická látka v dôsledku diaľkového prenosu v životnom prostredí pravdepodobne spôsobuje významné negatívne vplyvy na ľudské zdravie a/alebo životné prostredie, v dôsledku čoho je globálna aktivita oprávnená, bude sa pokračovať v spracovaní návrhu. Nedostatok úplnej vedeckej istoty nebude prekážkou ďalšieho spracovania návrhu. Výbor prostredníctvom sekretariátu vyzve strany a pozorovateľov na poskytnutie informácií týkajúcich sa skutočností podľa prílohy F. Potom Výbor pripraví hodnotenie riadenia rizika, ktoré bude zahŕňať analýzu možných kontrolných opatrení pre látku podľa prílohy F, alebo
- b) že návrh sa nebude ďalej spracovávať, výbor prostredníctvom sekretariátu sprístupní prehľad rizík všetkým stranám a pozorovateľom a návrh odloží.

8. Pre každý návrh odložený podľa odseku 7 písm. b) môže strana požiadať konferenciu strán, aby zvážila možnosť vyzvať výbor, aby tento požiadal navrhujúcu stranu a iné strany o poskytnutie ďalších informácií v období nepresahujúcom jeden rok. Po uplynutí tejto doby a na základe poskytnutých informácií výbor opäť posúdi návrh podľa odseku 6 podľa priority, ktorú svojim rozhodnutím určí konferencia strán. Ak podľa tohto postupu výbor návrh opäť odloží, strana môže napadnúť rozhodnutie výboru a konferencia strán na nasledujúcom stretnutí túto záležitosť posúdi. Na základe prehľadu rizík, pripraveného podľa prílohy E, a berúc do úvahy hodnotenie výboru a všetky doplňujúce informácie poskytnuté stranou alebo pozorovateľom, môže konferencia strán rozhodnúť o pokračovaní spracovania návrhu. Ak konferencia rozhodne, že spracovanie návrhu má pokračovať, výbor potom pripraví hodnotenie riadenia rizika.

9. Na základe prehľadu rizík podľa odseku 6 a hodnotenia riadenia rizika podľa odseku 7 písm. a) alebo odseku 8 výbor odporučí konferencii strán, či má rozhodovať o zaradení chemickej látky do zoznamu prílohy A, B a/alebo C. Konferencia strán s prihliadnutím na odporúčania výboru, vrátane prihliadnutia na akúkoľvek vedeckú neistotu, rozhodne preventívnym spôsobom, či bude látka zaradená do zoznamu prílohy A, B a/alebo C, a určí príslušné kontrolné opatrenia.“

- 6 Článok 12 Štokholmského dohovoru s názvom „Technická pomoc“ stanovuje, že strany budú spolupracovať pri poskytovaní primeranej technickej pomoci stranám, ktoré sú rozvojovými krajinami a krajinami s transformujúcou sa ekonomikou, aby im pomohli pri rozvíjaní a posilňovaní ich kapacít na realizáciu povinností podľa tohto dohovoru. Rovnako článok 13 ods. 2 dohovoru stanovuje, že strany, ktoré sú rozvinutými krajinami, poskytnú nové a dodatočné finančné zdroje, aby mohli strany, ktoré sú rozvojovými krajinami a krajinami s transformujúcou sa ekonomikou, v plnom

rozsahu financovať odsúhlasené dodatočné náklady na uplatňovanie opatrení, ktoré im umožnia plniť ich povinnosti podľa uvedeného dohovoru.

- 7 Článok 19 Štokholmského dohovoru ustanovuje konferenciu strán, ktorá „bude nepretržite preverovať a hodnotiť plnenie“ dohovoru. Z odseku 6 uvedeného článku vyplýva, že „konferencia strán na svojom prvom stretnutí ustanoví podporný orgán, ktorý sa bude nazývať Výbor pre posudzovanie perzistentných organických látok, na účely vykonávania funkcií určených dohovorom tomuto výboru“. Ako vyplýva z dokumentu SC-1/7, nazvaného „Ustanovenie Výboru pre posudzovanie perzistentných organických látok“ (Establishment of the Persistent Organic Pollutants Review Committee), výbor pozostáva z 31 členov vymenovaných konferenciou strán. Aby sa zaistilo vyvážené zemepisné rozdelenie, pôvod členov tohto výboru je určený takto:

— africké štáty: 8,

— štáty Ázie a Tichomoria: 8,

— štáty strednej a východnej Európy: 3,

— štáty Latinskej Ameriky a Karibiku: 5,

— štáty západnej Európy a ostatné štáty: 7.

8 Článok 21 ods. 1 až 3 Štokholmského dohovoru stanovuje:

„Dodatky k dohovoru

1. Každá strana môže navrhnúť dodatky k tomuto dohovoru.

2. Dodatky k tomuto dohovoru budú prijaté na stretnutí konferencie strán. Text každého navrhnutého dodatku sekretariát doručí stranám najneskôr šesť mesiacov pred stretnutím, na ktorom bude dodatok navrhnutý na prijatie. Sekretariát taktiež doručí návrhy dodatkov signatárom tohto dohovoru a pre informáciu aj depozitárovi.

3. Strany vyvinú maximálne úsilie na dosiahnutie dohody konsenzom o každom navrhnutom dodatku k tomuto dohovoru. Ak všetky snahy budú vyčerpané bez dosiahnutia dohody, ako posledná možnosť bude dodatok prijatý trojštvrтинovou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich strán.“

9 Podľa článku 22 ods. 1 až 4 Štokholmského dohovoru:

„Prijatie a dodatky príloh

1. Prílohy tohto dohovoru tvoria jeho neoddeliteľnú súčasť a ak nie je výslovne uvedené inak, každé odvolanie sa na tento dohovor znamená zároveň aj odvolanie sa na každú jeho prílohu.

2. Každá dodatočná príloha sa bude zaoberať výhradne procedurálnymi, vedeckými, technickými alebo administratívnymi záležitosťami.

3. Pre predkladanie a prijímanie ďalších dodatočných príloh k tomuto dohovoru a pre nadobudnutie ich platnosti sa bude uplatňovať nasledujúci postup:

- a) dodatočné prílohy budú predložené a prijaté podľa postupov uvedených v odsekoch 1, 2 a 3 článku 21;
- b) každá strana, ktorá nemôže prijať dodatočnú prílohu, toto písomne oznámi depozitárovi do jedného roku odo dňa, keď bol depozitárom strane návrh na prijatie dodatočnej prílohy doručený. O prijatí každého takéhoto oznámenia depozitár bezodkladne oboznámi všetky strany. Strana môže kedykoľvek od

predchádzajúceho oznámenia o neprijatí dodatočnej prílohy odstúpiť a táto príloha potom nadobudne pre túto stranu platnosť podľa písma c) tohto odseku;

- c) po uplynutí jedného roku odo dňa, keď bolo oznámenie o prijatí dodatočnej prílohy depozitárom doručené, príloha nadobudne platnosť pre všetky strany, ktoré nepredložili oznámenie podľa ustanovení písma b) tohto odseku.

4. Návrh, prijatie a nadobudnutie platnosti dodatkov k prílohe A, B alebo C bude predmetom rovnakého postupu, ako je postup pre návrh, prijatie a nadobudnutie platnosti dodatočných príloh k tomuto dohovoru, okrem toho dodatku k prílohe A, B alebo C, ktorý nenadobudne platnosť pre danú stranu, ktorá predložila vyhlásenie týkajúce sa dodatku k týmto prílohám podľa odseku 4 článku 25. V tomto prípade každý takýto dodatok nadobudne pre danú stranu platnosť na deväťdesiaty deň odo dňa, keď strana uložila u depozitára svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí, schválení alebo o prístupe k tomuto dodatku.“

10 Článok 23 Štokholmského dohovoru znie takto:

„Hlasovacie právo

1. Každá strana tohto dohovoru má jeden hlas, ak odsek 2 tohto článku neurčuje inak.

2. Regionálna hospodárska integračná organizácia, v záležitostiach v rámci svojej kompetencie, bude uplatňovať svoje právo hlasovať počtom hlasov rovným počtu jej členských štátov, ktoré sú stranami tohto dohovoru. Takáto organizácia nebude uplatňovať svoje hlasovacie právo, ak ktorýkoľvek z jej členských štátov bude uplatňovať svoje hlasovacie právo, a naopak.“

- 11 Podľa článku 24 Štokholmského dohovoru je tento dohovor otvorený na podpis pre všetky štáty a regionálne hospodárske integračné organizácie.
- 12 Článok 25 Štokholmského dohovoru, nazvaný „Ratifikácia, prijatie, schválenie alebo prístup“ znie:

„1. Tento dohovor bude predmetom ratifikácie, prijatia alebo schválenia štátmi a regionálnymi hospodárskymi integračnými organizáciami. Bude otvorený na prístup pre štáty a regionálne hospodárske integračné organizácie odo dňa, keď bude uzavretý na podpis. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe budú uložené u depozitára.

2. Akákoľvek regionálna hospodárska integračná organizácia, ktorá sa stane stranou dohovoru, pričom niektorý jej členský štát nie je stranou tohto dohovoru, bude viazaná všetkými povinnosťami podľa tohto dohovoru. V prípade, že jeden alebo viacerí členovia takejto regionálnej hospodárskej integračnej organizácie sú stranami tohto dohovoru, organizácia a jej členské štáty rozhodnú o príslušnej zodpovednosti za plnenie ich povinností vyplývajúcich z tohto dohovoru. V takom prípade organizácia a členské štáty nie sú oprávnené vykonávať svoje práva v rámci tohto dohovoru zároveň.

3. Vo svojej ratifikačnej listine, listine o prijatí, schválení alebo o prístupe regionálna hospodárska integračná organizácia uvedie rozsah svojich právomocí v záležitostiach, ktorými sa zaoberá tento dohovor. Každá takáto organizácia bude taktiež informovať depozitára o podstatných zmenách v rozsahu svojich právomocí a depozitár bude ďalej informovať ostatné strany.

4. Vo svojej ratifikačnej listine, listine o prijatí, schválení alebo o prístupe môže strana uviesť, že každý dodatok k prílohe A, B alebo C nadobudne pre danú stranu platnosť iba na základe uloženia jej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí a schválení tohto dodatku alebo o prístupe k nemu.“

¹³ Štokholmský dohovor bol schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2006/507/ES zo 14. októbra 2004 o uzavretí Štokholmského dohovoru o perzistentných organických látkach v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 209, 2006, s. 1). Listina o schválení Spoločenstvom bola uložená 16. novembra 2004.

¹⁴ Odôvodnenie č. 8 rozhodnutia 2006/507 pripomína, že Spoločenstvo už prijalo nástroje, ktoré sa týkajú záležitostí upravenými v Štokholmskom dohovore, najmä nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 z 29. apríla 2004 o perzistentných organických látkach, ktorým sa mení a dopĺňa smernica 79/117/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 7; Mim. vyd. 15/008, s. 465, ďalej len „nariadenie POP“), nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 304/2003 z 28. januára 2003 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií (Ú. v. EÚ L 63, s. 1; Mim. vyd. 11/046, s. 65) a smernicu Rady 96/59/ES zo 16. septembra 1996 o zneškodnení polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov (PCB/PCT) (Ú. v. ES L 243, s. 31; Mim. vyd. 15/003, s. 75).

15 Odôvodnenie č. 10 rozhodnutia 2006/507 uvádza:

„V prípade prijatia dodatkov príloh A, B alebo C alebo ďalších príloh k dohovoru by Komisia mala ustanoviť ich zavedenie do nariadenia (ES) č. 850/2004 alebo do iných príslušných právnych predpisov Spoločenstva. Ak akýkoľvek dodatok nie je zavedený do jedného roka odo dňa oznámenia depozitára o prijatí dodatku a aby sa vyhlo situáciám nesúlady, Komisia by mala podľa toho informovať depozitára.“

16 Článok 2 rozhodnutia 2006/507 znie:

„1. Vždy, keď sa dodatok k prílohám A, B alebo C alebo dodatočné prílohy k dohovoru nezačlenia do príloh k nariadeniu (ES) č. 850/2004 alebo do iných príslušných právnych predpisov Spoločenstva do jedného roka odo dňa oznámenia depozitára o prijatí dodatku, Komisia to oznámi depozitárovi v súlade s článkom 22 dohovoru.

2. V prípade, ak zmena a doplnenie príloh A, B alebo C alebo ďalšie prílohy k dohovoru sa začlenia po oznámení uvedenom v odseku 1, Komisia bezodkladne stiahne toto oznámenie.“

- 17 Rozhodnutie 2006/507 obsahuje v prílohe vyhlásenie Spoločenstva podľa článku 25 ods. 3 Štokholmského dohovoru. Toto vyhlásenie znie takto:

„Spoločenstvo vyhlasuje, že v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva a predovšetkým jej článkom 175 ods. 1 má právomoc uzatvárať medzinárodné dohody v oblasti životného prostredia a plniť povinnosti, ktoré z nich vyplývajú, s cieľom prispievať k dosiahnutiu týchto cieľov:

- udržiavanie, ochrana a zlepšovanie kvality životného prostredia,
- ochrana ľudského zdravia,
- rozvážne a racionálne využívanie prírodných zdrojov,
- podpora opatrení na medzinárodnej úrovni pri riešení regionálnych alebo celosvetových problémov životného prostredia.

Spoločenstvo ďalej vyhlasuje, že už prijalo právne nástroje, ktoré sú pre jeho členské štáty záväzné a týkajú sa otázok patriacich do pôsobnosti tohto dohovoru, a že

v súlade s článkom 15 ods. 1 dohovoru predloží konferencii strán zoznam týchto právnych nástrojov, ktorý v prípade potreby zaktualizuje.

Spoločenstvo je zodpovedné za výkon povinností vyplývajúcich z dohovoru, ktoré sú súčasťou platnej právnej úpravy Spoločenstva.

Výkon právomoci Spoločenstva podlieha vzhľadom na svoju povahu nepretržitému vývoju.“ [*neoficiálny preklad*]

- 18 Spoločenstvo nevyužilo možnosť stanovenú v článku 25 ods. 4 Štokholmského dohovoru vyhlásiť, že akákoľvek zmena príloh A, B alebo C tohto dohovoru nadobudne voči nemu platnosť iba po uložení jeho listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení uvedenej zmeny alebo o pristúpení k nej.
- 19 Všetky členské štáty sú zmluvnými stranami Štokholmského dohovoru.

Aarhuský protokol

- 20 Protokol o perzistentných organických látkach k Dohovoru Organizácie spojených národov z roku 1979 o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcim hranicami bol prijatý v Aarhuse (Dánsko) 24. júna 1998 (ďalej len „Aarhuský protokol“). Jeho cieľom je kontrolovať, znižovať a odstraňovať emisie alebo úniky týchto látok.

- 21 Ako vyplýva z článkov 1 a 15 Aarhuského protokolu, tento protokol bude otvorený na podpis pre členské štáty Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov, štáty majúce štatút pozorovateľa pri tejto Komisii, ako aj pre regionálne hospodárske integračné organizácie konštituované suverénnymi členskými štátmi uvedenej Komisie.
- 22 Článok 3 Aarhuského protokolu opisuje základné povinnosti zmluvných strán. Ide v podstate o vylúčenie výroby a používania látok uvedených v prílohe I tohto protokolu, vyhradenie používania látok uvedených v jeho prílohe II na účely opísané v tejto prílohe a zníženie emisií látok uvedených v jeho prílohe III na úroveň stanovenú a v referenčnom roku určenom v súlade s poslednou uvedenou prílohou.
- 23 Článok 14 ods. 1 až 3 Aarhuského protokolu upravuje postup pri prijímaní zmien a doplnení k prílohám I až III uvedeného protokolu takto:

„1. Každá strana môže navrhnúť dodatky k tomuto Protokolu.

2. Navrhnuté zmeny a doplnenia sú predložené písomne Výkonnému tajomníkovi Komisie, ktorý s nimi oboznámi všetky strany. Strany na stretnutí Výkonného orgánu prediskutujú navrhnuté dodatky na svojom najbližšom zasadnutí, za predpokladu, že návrhy boli Výkonným tajomníkom doručené stranám najmenej deväťdesiat dní vopred.

3. Zmeny a doplnenia k tomuto Protokolu a k Prílohám I až IV, VI a VIII sa prijímajú konsenzom strán, prítomných na zasadnutí Výkonného orgánu a nadobudnú platnosť

pre strany, ktoré ich prijali, deväťdesiat dní od dátumu, kedy dve tretiny strán uložia u depozitára ich listinu o prijatí dodatku. Dodatky nadobudnú účinnosť pre každú ďalšiu stranu na deväťdesiaty deň od dátumu, kedy strana uložila svoju listinu o prijatí dodatku.“

- 24 Po prijatí rozhodnutia Rady 2004/259/ES z 19. februára 2004 o uzatvorení v mene Európskeho spoločenstva Protokolu o perzistentných organických látkach k Dohovoru z roku 1979 o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcim hranicami štátov (Ú. v. EÚ L 81, s. 35; Mim. vyd. 11/050, s. 144) bola ratifikačná listina Spoločenstva uložená 30. apríla 2004.
- 25 Nie všetky členské štáty sú zmluvnými stranami Aarhuského protokolu.

Nariadenie POP

- 26 Nariadenie POP vo svojom článku 3 zakazuje výrobu, uvádzanie na trh a používanie látok, ktoré sú uvedené na zozname tvoriacom jeho prílohu I. Upravuje používanie látok, ktoré sú uvedené na zozname tvoriacom jeho prílohu II. Zoznam látok, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia o obmedzení únikov, tvorí jeho prílohu III.
- 27 Článok 14 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, že ak sa látka zaradi do zoznamov Štokholmského dohovoru alebo Aarhuského protokolu, Komisia v prípade potreby primerane zmení a doplní prílohy I až III uvedeného nariadenia v súlade s postupom

uvedeným v jeho článku 16 ods. 2. Podľa posledného uvedeného ustanovenia, ktoré odkazuje najmä na článok 5 rozhodnutia Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mim. vyd. 01/003, s. 124), Komisii pomáha regulačný výbor.

Smernica 76/769

- ²⁸ Smernica Rady 76/769/EHS z 27. júla 1976 sa týka aproximácie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na obmedzenia uvádzania na trh a používania niektorých nebezpečných látok a prípravkov (Ú. v. ES L 262, s. 201; Mim. vyd. 13/003, s. 317). V dobe, keď došlo k skutočnostiam vytýkaným Švédskemu kráľovstvu v rámci tohto konania, sa táto smernica na PFOS nevzťahovala.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- ²⁹ Dňa 4. augusta 2004 predložila Komisia návrh rozhodnutia Rady [KOM(2004) 537 v konečnom znení], ktoré malo Komisiu splnomocniť, aby v mene Spoločenstva a členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, predložila návrhy na zaradenie určitého počtu chemických látok do relevantných príloh Aarhuského protokolu alebo Štokholmského dohovoru.
- ³⁰ Tento návrh smeroval v rozsahu, v akom sa týkal Aarhuského protokolu, k zaradeniu hexachlórbutadiénu, oktabrómdifenyléteru a pentachlórbenzénu do jeho prílohy I, polychlórovaných naftalénov do jeho príloh I a III a chlórovaných parafínov s krátkym reťazcom do jeho prílohy II.

31 Uvedený návrh smeroval v rozsahu, v akom sa týkal Štokholmského dohovoru, k zaradeniu hexachlórbutadiénu, oktabrómdifenyléteru a pentachlórbenzénu, čiže látok vymenovaných na účely zaradenia do prílohy I Aarhuského protokolu, ako aj pentabrómdifenyléteru, chlórdeconu, hexabrómbifenyly a HCH do prílohy A uvedeného dohovoru, polychlórovaných naftalénov do jeho príloh A a C a chlórovaných parafínov s krátkym reťazcom do jeho prílohy B.

32 PFOS sa návrh rozhodnutia Rady netýkal, ani pokiaľ ide o zaradenie do príloh Aarhuského protokolu, ani pokiaľ ide o zaradenie do príloh Štokholmského dohovoru.

33 Šiesty bod odôvodnenia tohto návrhu znel takto:

„Zmeny a doplnenia príloh k dohovoru alebo k protokolu by sa mali navrhovať len v mene Spoločenstva a jeho členských štátov, na základe povinnosti spolupráce a jednotnosti pri medzinárodnom zastupovaní spoločenstva, ktorá vyplýva z článku 10 [ES].“

34 Posledná veta piateho odôvodnenia uvedeného návrhu uvádzala:

„Na základe povinnosti zabezpečovať jednotnosť medzinárodného zastúpenia Spoločenstva a s cieľom zabezpečovať opodstatnenosť návrhov a ich dostatočnú podporu v Spoločenstve by sa mali predkladať len spoločné návrhy Spoločenstva a členských štátov.“

35 Skupina Rady Európskej únie pre „medzinárodné životné prostredie“ sa zišla 8. septembra 2004. Švédske kráľovstvo sa pri tejto príležitosti vyjadrilo v prospech spoločného návrhu na zaradenie PFOS do relevantnej prílohy Štokholmského dohovoru a spomenulo možnosť, že by jednostranne predložilo návrh v tomto zmysle. Počas tohto stretnutia sa diskusie o PFOS týkali v zásade právnych následkov tejto možnosti jednostranného zaradenia PFOS do Štokholmského dohovoru a právnych námietok Komisie proti tejto možnosti.

36 Dňa 10. marca 2005 Rada prijala stanovisko obsahujúce spoločnú pozíciu k látkam, ktoré mali byť navrhnuté na zaradenie do príloh Štokholmského dohovoru. Rada v tomto stanovisku (dokument 7292/05 zo 14. marca 2005) „odporúča Európskemu spoločenstvu a členským štátom, aby preskúmali návrh týkajúci sa zaradenia až troch dodatočných látok, ktorý musí byť čo najskôr oznámený sekretariátu [uvedeného dohovoru], podľa možnosti pred [prvým zasadnutím konferencie strán], ale v každom prípade dostatočne včas na to, aby mohol byť preskúmaný na prvom zasadnutí posudzovacieho výboru pre POP, a na tento účel žiada, aby ich odborníci prednostne preskúmali zoznam látok, na ktoré sa vzťahuje [Aarhuský protokol] a použili ho ako základ výberu dodatočných látok, keďže látky uvedené na tomto zázname sú už v rámci [Európskej únie] právne upravené ako POP“. Rada ďalej v bode 5 písm. h) uvedeného stanoviska odporučila, aby finančné pravidlá a rozpočet boli prijaté tak, aby umožnili sekretariátu účinne vykonať rozhodnutia prijaté konferenciou zmluvných strán Štokholmského dohovoru.

37 Prvé zasadnutie konferencie zmluvných strán Štokholmského dohovoru sa konalo od 2. do 6. mája 2005. V priebehu tohto zasadnutia bol zriadený posudzovací výbor pre POP. Spoločenstvo a členské štáty navrhli na zaradenie do príloh Štokholmského

dohovoru dve látky, a to chlórdecon a hexabrómobifenyl. Uvedený posudzovací výbor sa mal prvýkrát zísť v novembri 2005.

38 Dňa 6. júla 2005 skupina Rady pre „medzinárodné životné prostredie“ preskúmala návrh Komisie, uvedený v bode 29 tohto rozsudku, ktorý sa týkal návrhov na zaradenie chemických látok do príloh Aarhuského protokolu a Štokholmského dohovoru. Zo zápisnice z tohto stretnutia vyplýva, že predsedníctvo skupiny predložilo dokument porovnávajúci postupy na účely vykonania zmien v rámci tohto protokolu a tohto dohovoru a formulujúci návrhy zmien vo vzťahu ku každému z týchto dokumentov. Pokiaľ ide o návrhy týkajúce sa Aarhuského protokolu, ktoré museli byť urýchlene vypracované vzhľadom na lehotu, ktorú bolo potrebné dodržať, členovia tejto skupiny sa dohodli na piatich látkach, a to na hexachlórbutadiéne, oktabrómdifenyléteri, pentachlórbenzéne, polychlórovaných naftalénach a chlórovaných parafínoch s krátkym reťazcom. Pokiaľ ide o Štokholmský dohovor, títo členovia sa dohodli na tom, že zaradenie určitých látok má byť navrhnuté na druhom zasadnutí konferencie strán, ale skupina nedosiahla dohodu o vymedzení týchto látok a diskusia v tomto ohľade bola odložená.

39 Pokiaľ ide o PFOS, tá istá skupina uznala, že táto látka má vlastnosti POP, a poznamenala, že sa pracuje na vymedzení kontrolných opatrení na úrovni Spoločenstva. Akonáhle Komisia predloží návrh týkajúci sa týchto kontrolných opatrení, bude PFOS navrhnutý na zaradenie do Aarhuského protokolu. Komisia vo svojich písomných vyjadreniach uviedla, pričom táto skutočnosť je potvrdená najmä v spise vedľajšieho účastníka Holandského kráľovstva, že predsedníctvo túto skupinu upozornilo na hospodárske dôsledky návrhu na zaradenie PFOS do Štokholmského dohovoru v nadväznosti na už uskutočnené oznámenia, keďže by to mohlo viesť k tomu, že rozvojové krajiny, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, by mohli požadovať dodatočnú finančnú pomoc.

- 40 Dňa 14. júla 2005 predložilo Švédske kráľovstvo vo svojom mene a na svoj účet návrh na zaradenie PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru sekretariátu tohto dohovoru.
- 41 Dňa 20. júla 2005 preskúmal Výbor stálych zástupcov (Coreper) zmenený návrh rozhodnutia Rady o látkach navrhovaných na zaradenie do príloh Aarhuského protokolu (dokument 11164/05 z 15. júla 2005) vypracovaný predsedníctvom uvedenej skupiny. Článok 1 tohto textu počítal s návrhom na zaradenie piatich látok vymedzených skupinou Rady pre „medzinárodné životné prostredie“ na jej zasadnutí 6. júla 2005 a uvedených v bode 38 tohto rozsudku. Článok 2 tohto textu stanovoval, že Komisia bude oprávnená „predložiť, najlepšie v časovom predstihu, ktorý by umožňoval preskúmanie pred najbližším zasadnutím výkonného orgánu dohovoru, stanoveným na december 2005, spolu s členskými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami protokolu, návrh smerujúci k zmene relevantných príloh protokolu doplnením [PFOS] do protokolu, akonáhle Komisia predloží návrh obmedzenia uvádzania na trh a používania na základe smernice 76/769“. Tento text v znení vyplývajúcom z diskusií Coreperu 20. júla 2005 (dokument 11386/05 z 22. júla 2005) bol schválený písomným postupom, ktorý bol ukončený 8. septembra 2005.
- 42 Dňa 5. decembra 2005 Komisia predložila návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorá sa vzťahuje na obmedzenia uvádzania na trh a používania perfluóróktánsulfonátov (zmena a doplnenie smernice 76/769). Tento návrh [KOM(2005) 618 v konečnom znení] sa stal smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/122/ES z 12. decembra 2006, ktorou sa po 30. raz mení a dopĺňa smernica Rady 76/769 (Ú. v. EÚ L 372, s. 32). Komisia okrem toho 5. decembra 2005 rovnako predložila výkonnému orgánu Dohovoru Organizácie spojených národov o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcom hranicami v mene Spoločenstva a členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami Aarhuského protokolu, návrh na zmenu dotknutých príloh tohto protokolu smerujúci k doplneniu piatich látok vymedzených skupinou Rady

pre „medzinárodné životné prostredie“ na jej zasadnutí 6. júla 2005 a uvedených v bode 38 tohto rozsudku, ako aj PFOS.

- ⁴³ Pokiaľ ide o Štokholmský dohovor, Rada vo svojej zostave „životné prostredie“ prijala stanovisko, zopakované v tlačovej správe z 9. marca 2006 [dokument 6762/06 (tlač 58)], podľa ktorého „odporúča, aby Európske spoločenstvo a členské štáty oznámili na [druhom zasadnutí zmluvných strán dohovoru] svoj úmysel navrhnúť zaradenie najmenej dvoch až štyroch dodatočných látok, ktorý bude predložený sekretariátu, aby mohol byť preskúmaný na druhom zasadnutí Posudzovacieho výboru pre POP“. Rada v tlačovej správe spresňuje, že „na predloženie návrhu na zaradenie dodatočných látok je potrebné rozhodnutie Rady“. Návrh rozhodnutia Rady (dokument 8391/06) o predložení, v mene Spoločenstva a členských štátov, návrhu na zaradenie do príloh A až C Štokholmského dohovoru troch látok, a to pentachlórbenzénu, oktabrómdifenyléteru a chlórovaných parafínov s krátkym reťazcom, teda troch z piatich látok, ktorých zaradenie do príloh I až III Aarhuského protokolu bolo navrhnuté v decembri 2005, bol schválený Radou v apríli 2006.

Konanie pred podaním žaloby a konanie pred Súdnyim dvorom

- ⁴⁴ Listom z 19. decembra 2005 upozornila Komisia po tom, ako pripomenula diskusie, ktoré sa uskutočnili 6. júla 2005 v rámci skupiny Rady pre „medzinárodné životné prostredie“, a rozhodnutia navrhované touto skupinou, švédsku vládu, že jednostranné predloženie návrhu smerujúceho k zaradeniu PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru Švédskym kráľovstvom viedlo k rozdeleniu medzinárodného zastúpenia Spoločenstva a narušeniu jednoty dosiahnutej tak na prvej konferencii zmluvných

strán tohto dohovoru, ako aj v kontexte návrhu na zaradenie nových látok do Aarhuského protokolu, čo je porušením povinnosti zakotvenej v článku 10 ES.

45 Švédske kráľovstvo ďalej navrhlo zaradenie PFOS 14. júla 2005, hoci vedelo, že prebiehajú práce týkajúce sa tejto látky, ako vyplýva z článku 2 rozhodnutia Rady z 8. septembra 2005 o látkach navrhovaných na zaradenie do Aarhuského protokolu, ktoré preberá stanovisko formulované uvedenou pracovnou skupinou na jej zasadnutí 6. júla 2005. Tieto prípravné práce boli podmienkou medzinárodnej akcie Spoločenstva a členských štátov v rámci uvedeného protokolu. Jednostranná akcia Švédskeho kráľovstva smerujúca k zaradeniu PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru mohla viesť k zmene nariadenia POP, čím pripravila Komisiu o jej právo iniciatívy v oblasti, ktorá je značne pokrytá právomocou Spoločenstva, a Radu o príležitosť rozhodnúť o predložení návrhu na zaradenie tejto látky v súlade s článkom 300 ods. 1 ES. Komisia potom vyzvala Švédske kráľovstvo, aby predložilo svoje pripomienky.

46 V liste z 15. februára 2006 tento členský štát uviedol, že v dobe, keď sa ujal iniciatívy, ktorú mu Komisia vytýka, neplatili na úrovni Spoločenstva nijaké opatrenia týkajúce sa PFOS, takže členské štáty ešte mali právomoc navrhnúť zaradenie tejto látky do relevantných príloh Štokholmského dohovoru. Uviedol tiež, že aj napriek svojmu úsiliu, aby uvedené zaradenie bolo navrhnuté v rámci akcie Spoločenstva, nedošlo na zasadnutí skupiny Rady pre „medzinárodné životné prostredie“ konanom 6. júla 2005 k dohode, pokiaľ ide o túto otázku. Švédske kráľovstvo sa preto domnieva, že neporušilo článok 10 ES ani článok 300 ods. 1 ES.

47 Dňa 4. júla 2006 zaslala Komisia tomuto členskému štátu odôvodnené stanovisko s dátumom 28. júna 2006, v ktorom ho vyzvala na prijatie opatrení potrebných na to, aby vyhovel tomuto stanovisku v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia. Švédske

kráľovstvo na toto odôvodnené stanovisko odpovedalo listom zo 4. septembra 2006, v ktorom oznámilo, že trvá na svojom stanovisku vyjadrenom v liste z 15. februára 2006.

- 48 Keďže Komisiu odpovede poskytnuté Švédskym kráľovstvom neuspokojili, rozhodla sa podať túto žalobu.
- 49 Predseda Súdneho dvora uznesením z 31. októbra 2007 povolil Dánskemu kráľovstvu, Holandskému kráľovstvu, Fínskej republike, ako aj Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska, aby vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Švédskeho kráľovstva.

O žalobe

O časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 10 ES

Argumentácia účastníkov konania

- 50 Komisia na podporu časti žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti lojálnej spolupráce, ktorá vyplýva z článku 10 ES, tvrdí, že Švédske kráľovstvo neprijalo všetky vhodné opatrenia, aby Spoločenstvu uľahčilo plnenie jeho úloh, a nezdržalo sa prijatia opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov Spoločenstva.

- 51 Komisia pripomína, že v dobe, keď Švédske kráľovstvo jednostranne navrhlo zaradenie PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru, prebiehali na úrovni Rady práce v tejto oblasti. Konkrétne jej skupina „Medzinárodné životné prostredie“ dospela na svojom stretnutí 6. júla 2005 k dohode o stratégii v tomto ohľade. Vzhľadom na lehoty, ktoré bolo potrebné zohľadniť, bolo nevyhnutné urýchlene prijať rozhodnutie o návrhoch na zaradenie určitých látok do príloh Aarhuského protokolu. V rámci toho bol vzatý do úvahy aj PFOS, ale skupina sa rozhodla, že bude navrhnutý až potom, ako Komisia predloží návrh týkajúci sa kontrolných opatrení, pokiaľ ide o túto látku, na základe smernice 76/769. Pokiaľ ide o Štokholmský dohovor, ktorého sa týkal švédsky návrh, členovia tejto skupiny sa dohodli, že zaradenie určitých látok do relevantných príloh tohto dohovoru by malo byť navrhnuté, ale neurčili, ktorých látok by sa to týkalo, keďže diskusia o tejto otázke bola odložená. Tá istá skupina debatovala o finančných dôsledkoch návrhu na zaradenie PFOS do relevantných príloh uvedeného dohovoru.
- 52 Komisia zdôrazňuje, že PFOS nebol prioritou, pokiaľ ide o Štokholmský dohovor, a že toto rozhodnutie vyplývalo zo spoločnej pozície v rámci Rady. To však neznamená, že PFOS nebol braný do úvahy v rámci stratégie Spoločenstva. Komisia okrem toho popiera, že navrhnutie tejto látky do uvedeného dohovoru bolo obzvlášť naliehavé.
- 53 Komisia uznáva, že stanovisko Rady nie je záväzným právnym aktom, ale spochybňuje tvrdenie, že také stanovisko nemá nijaký právny význam a možno ho ignorovať.
- 54 Podľa Komisie nie je hlavnou otázkou, či Spoločenstvo vykonalo svoju právomoc v oblasti životného prostredia špecificky vo vzťahu k PFOS, ale či ju použilo na účely

právnej úpravy nebezpečných chemických látok, konkrétne pre POP. V tomto ohľade uvádza, že právny rámec Spoločenstva v oblasti nebezpečných chemických látok, konkrétne pokiaľ ide o POP, už existoval, takže predloženie návrhov na zaradenie látok do Štokholmského dohovoru je opatrením, na ktoré sa v zásade vzťahujú pravidlá Spoločenstva. Existencia právomoci Spoločenstva, či už výlučnej alebo delenej, znamená, že pokiaľ je potrebná akcia na medzinárodnej úrovni, musí byť vykonaná iba Spoločenstvom alebo Spoločenstvom spoločne s členskými štátmi.

55 Jednostranná akcia Švédskeho kráľovstva teda viedla k rozdeleniu medzinárodného zastúpenia Spoločenstva, pokiaľ ide o zaradenie PFOS do Štokholmského dohovoru, čo je v rozpore s povinnosťou jednoty v zastupovaní Spoločenstva, ktorá vyplýva z povinnosti lojálnej spolupráce zakotvanej v článku 10 EŠ.

56 Komisia spochybňuje argument, podľa ktorého sa návrh na zaradenie určitej látky do prílohy Štokholmského dohovoru nedotýka Spoločenstva, a to vzhľadom na nevyhnutnosť rozhodnutia zo strany výboru uvedeného v článku 8 tohto dohovoru, ďalej hlasovania zmluvných strán a vzhľadom na možnosť každej zmluvnej strany urobiť vyhlásenie podľa článku 22 ods. 3 písm. b) a ods. 4 uvedeného dohovoru, že nesúhlasí s tým, aby bola viazaná zmenami vykonanými v prílohách A, B alebo C. Návrh Švédskeho kráľovstva totiž mohol viesť k rozporu medzi týmto členským štátom a Spoločenstvom, aj pokiaľ by sa Spoločenstvo rozhodlo, že nebude takou zmenou viazané. Takýto argument okrem toho neberie do úvahy ťažkosti spojené s rozhodovacím procesom v rámci tohto dohovoru. Spoločenstvo by najmä nebolo schopné blokovat prijatie navrhutej zmeny. Nakoniec existencia mechanizmu, ktorý má zabrániť rozporu medzi právom Spoločenstva a medzinárodnou akciou členského štátu, nepopiera povinnosť vopred určiť, či právo Spoločenstva môže byť touto akciou dotknuté.

- 57 Podľa Komisie návrh Švédskeho kráľovstva smeroval k zavedeniu novej medzinárodnej normy, v dôsledku čoho je priamo dotknuté právo Spoločenstva, keďže to znamená povinnosť zmeniť nariadenie POP.
- 58 Komisia vyvracia tvrdenie, že členské štáty majú právo prijať vnútroštátne pravidlá, ktoré sú prísnejšie než nariadenie POP, pretože toto nariadenie predstavuje len minimálne pravidlá Spoločenstva, čo v súlade s článkom 176 ES vedie k tomu, že členské štáty majú právo predložiť návrhy na zmenu príloh Štokholmského dohovoru. Podľa Komisie je totiž nevyhnutne účelom takého návrhu zavedenie prísnejšieho medzinárodného pravidla, ktoré má účinky nielen voči členskému štátu, ktorý taký návrh urobil, ale aj voči Spoločenstvu.
- 59 Komisia nakoniec spochybňuje argument, že iniciatíva Švédskeho kráľovstva je v súlade s cieľmi Spoločenstva v oblasti životného prostredia a netreba zohľadňovať ekonomické úvahy. Komisia pripomína, že Štokholmský dohovor obsahuje ustanovenia o finančnej pomoci rozvojovým krajinám, aby mohli plniť svoje povinnosti vyplývajúce z tohto dohovoru. Bolo preto potrebné zohľadniť všetky ustanovenia uvedeného dohovoru, prv než boli podané návrhy na zaradenie látok do dotknutých príloh tohto dohovoru.
- 60 Švédske kráľovstvo spresňuje, že Komisia uviedla ako jediný dôvod svojej žaloby skutočnosť, že Švédske kráľovstvo si tým, že jednostranne navrhlo zaradenie PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ES a článku 300 ods. 1 ES. Počas konania pred podaním žaloby Komisia netvrdila, že Švédske kráľovstvo nemá právo prijať také opatrenie z dôvodu výlučnej právomoci Spoločenstva na tento účel. Pokiaľ by Súdny dvor vykladal argumenty

obsiahnuté v žalobe Komisie tak, že obsahujú tvrdenie, že došlo k porušeniu pravidiel týkajúcich sa právomoci, išlo by o nový žalobný dôvod, ktorý by bolo potrebné zamietnuť.

- 61 Podľa Švédskeho kráľovstva nebol PFOS v dobe, keď ho tento členský štát navrhol zaradiť do prílohy A Štokholmského dohovoru, predmetom nijakej právnej úpravy na úrovni Spoločenstva. Ani nariadenie POP, ani smernica 76/769 sa totiž na túto látku nevzťahovali, takže pokiaľ ide o delenú právomoc, mohli tak členské štáty, ako aj Spoločenstvo navrhnúť doplnenie PFOS do uvedenej prílohy.
- 62 Rovnako ako Švédske kráľovstvo, Dánske kráľovstvo, Holandské kráľovstvo a Fínska republika tvrdia, že k 14. júlu 2005 neexistovala nijaká spoločná pozícia vo vzťahu k PFOS. Ako tvrdí Holandské kráľovstvo, zásada lojality Spoločenstva neznamená, že by Komisia mohla legitímne očakávať, že Švédske kráľovstvo bude napriek svojmu opakovanému úsiliu čakať po neobmedzenú dobu na vnútornú akciu Spoločenstva, hoci tak členské štáty, ako aj Komisia súhlasia s tým, že PFOS predstavuje vážne riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie.
- 63 Pokiaľ ide o výklad zásady lojálnej spolupráce, ktorá vyplýva z článku 10 ES, Švédske kráľovstvo tvrdí, že výklad tejto zásady obhajovaný Komisiou so sebou prináša riziko, že delená právomoc bude v prípade zmiešaných dohôd zbavená svojho zmyslu. Uvedená zásada znamená iba to, že členské štáty sa musia čo najviac usilovať spolupracovať s inštitúciami Spoločenstva. Švédske kráľovstvo sa domnieva, že práve to urobilo. Dostatočne informovalo Spoločenstvo, ako aj iné členské štáty o tejto otázke, poradilo sa s nimi o nej a pokúsilo sa dosiahnuť spoločnú akciu, prv než podalo svoj návrh na zaradenie PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru.

64 Švédske kráľovstvo okrem toho spresňuje, že musí byť prípustné sa odchýliť od požiadavky jednoty v medzinárodnom zastupovaní, lebo povinnosť spolupráce neznamená povinnosť dosiahnuť za každých okolností jednomyselnosť. Fínska republika v tomto ohľade tvrdí, že článok 10 ES vykladaný judikatúrou Súdneho dvora neukladá členskému štátu, ktorý je zmluvnou stranou zmiešanej dohody, povinnosť zrieknuť sa využitia svojej právomoci v prípade, keď sa Spoločenstvo rozhodlo nevyužiť svoju vlastnú právomoc a nebolo možné vymedziť spoločný postup Spoločenstva a členských štátov. Členské štáty sa môžu autonómnym spôsobom rozhodnúť využiť právomoc, ktorá im patrí, pokiaľ budú dodržiavať právo Spoločenstva.

65 Ako zdôrazňuje aj Holandské kráľovstvo, uplatňovanie zásady lojálnej spolupráce nemôže viesť k tomu, že by členské štáty nemohli za žiadnych okolností jednostranne prijať opatrenie mimo rámca Spoločenstva v oblasti životného prostredia, kým im túto právomoc výslovne priznáva článok 174 ods. 4 druhý pododsek ES. Dánske kráľovstvo tiež tvrdí, že zásada lojálnej spolupráce sa nesmie v praxi stať zásadou týkajúcou sa prenesenia právomocí a že členským štátom nemožno odňať právomoci, ktoré sú im zverené. Ako tvrdí Spojené kráľovstvo, znamenalo by to *de facto* preniesť výlučnú vonkajšiu právomoc na Spoločenstvo za okolností, keď taká právomoc neexistuje.

66 Švédske kráľovstvo podporované vedľajšími účastníkmi konania tiež tvrdí, že návrh na zaradenie látky do prílohy Štokholmského dohovoru nemá právne účinky voči ostatným zmluvným stranám uvedeného dohovoru. Ako uvádza Dánske kráľovstvo, pokiaľ ide o prípadné zaradenie látky, môže zaujať stanovisko iba konferencia zmluvných strán, a len vtedy, ak sa táto konferencia rozhodne riadiť návrhom technického výboru, sa vynára otázka zaujatia stanoviska zo strany Spoločenstva, pričom Spoločenstvo má možnosť rozhodnúť sa, že nebude viazané.

- 67 Švédske kráľovstvo, podporované vedľajšími účastníkmi konania aj v tejto otázke, ďalej tvrdí, že právna situácia vyplývajúca z jeho jednostranného návrhu zaradiť PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru je porovnateľná so situáciou, ktorá by mohla vzniknúť, ak by sa na základe článku 176 ES rozhodlo prijať vnútroštátne pravidlá týkajúce sa ochrany životného prostredia, ktoré by boli prísnejšie než pravidlá obsiahnuté v práve Spoločenstva. Fínska republika uvádza, že v judikatúre Súdneho dvora nemožno nájsť nič, čo by podporovalo stanovisko Komisie, podľa ktorého členský štát nemôže v rámci medzinárodnej dohody prijať ochranné opatrenia, ktoré by boli prísnejšie než právna úprava Spoločenstva.
- 68 Žalovaný a vedľajší účastníci konania nakoniec tvrdia, že iniciatíva Švédskeho kráľovstva nevedla k ohrozeniu cieľov Spoločenstva v oblasti politiky životného prostredia. V tomto kontexte podľa nich nebolo potrebné zohľadniť ekonomické úvahy.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 69 Vo všetkých oblastiach, ktoré zodpovedajú cieľom Zmluvy, ukladá článok 10 ES členským štátom povinnosť uľahčiť dosiahnutie úloh Spoločenstva a zdržať sa všetkých opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov Zmluvy (stanovisko 1/03 zo 7. februára 2006, Zb. s. I-1145, bod 119, a rozsudok z 30. mája 2006, Komisia/Írsko, C-459/03, Zb. s. I-4635, bod 174).
- 70 Švédske kráľovstvo sa domnieva, že povinnosť lojálnej spolupráce stanovená v článku 10 ES má obmedzený rozsah, pokiaľ ide o oblasti, v ktorých je právomoc rozdelená medzi Spoločenstvom a členské štáty.

- 71 V tomto ohľade už Súdny dvor rozhodol, že táto povinnosť lojálnej spolupráce sa uplatňuje vo všeobecnosti a nie je závislá ani od výlučnej alebo nevýlučnej povahy dotknutej právomoci Spoločenstva, ani od prípadného práva členských štátov uzatvárať záväzky s tretími štátmi (rozsudky z 2. júna 2005, Komisia/Luxembursko, C-266/03, Zb. s. I-4805, bod 58, a zo 14. júla 2005, Komisia/Nemecko, C-433/03, Zb. s. I-6985, bod 64).
- 72 Komisia v prejednávanej veci spresnila, že netvrdí, že Spoločenstvo má výlučnú právomoc predložiť návrh na zaradenie PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru. Treba preto vychádzať z hypotézy o delenej právomoci. V tomto zmysle sa prejednávaná vec odlišuje od situácie, o ktorú išlo v rozsudku z 12. februára 2009 (Komisia/Grécko, C-45/07, Zb. s. I-701), ktorá sa týkala výlučnej právomoci.
- 73 Pokiaľ je zrejmé, že oblasť upravovaná dohodou alebo dohovorom patrí čiastočne do právomoci Spoločenstva a čiastočne do právomoci členských štátov, treba zaistiť úzku spoluprácu medzi týmito štátmi a inštitúciami Spoločenstva tak v rámci procesu dojednávania a uzatvárania dohôd, ako aj v rámci výkonu prijatých záväzkov. Táto povinnosť spolupráce vyplýva z požiadavky jednoty v medzinárodnom zastúpení Spoločenstva [uznesenie 1/78 zo 14. novembra 1978, Zb. s. 2151, body 34 až 36 (analogicky so Zmluvou ESAE); stanovisko 2/91 z 19. marca 1993, Zb. s. I-1061, bod 36; stanovisko 1/94 z 15. novembra 1994, Zb. s. I-5267, bod 108, a rozsudok z 19. marca 1996, Komisia/Rada, C-25/94, Zb. s. I-1469, bod 48].
- 74 Súdny dvor už rozhodol, že členské štáty podliehajú osobitným povinnostiam konať a zdržať sa konania v situácii, keď Komisia predložila Rade návrhy, ktoré napriek tomu, že ich Rada neprijala, predstavujú východiskový bod pre zosúladený postup Spoločenstva (rozsudky z 5. mája 1981, Komisia/Spojené kráľovstvo, 804/79,

Zb. s. 1045, bod 28; Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 59, a Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 65).

⁷⁵ Súdny dvor tiež rozhodol, že prijatie rozhodnutia oprávňujúceho Komisiu na rokovanie o viacstrannej dohode v mene Spoločenstva označuje začiatok zosúladeného postupu Spoločenstva na medzinárodnej úrovni a v tomto smere znamená ak nie povinnosť zdržania sa konania zo strany členských štátov, tak prinajmenšom povinnosť úzkej spolupráce medzi nimi a inštitúciami Spoločenstva, a to takým spôsobom, aby sa uľahčilo dosiahnutie úloh Spoločenstva a zaručila jednota a vnútorný súlad postupu a zastúpenia Spoločenstva na medzinárodnej úrovni (rozsudky Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 60, a Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 66).

⁷⁶ V prejednávanej veci je nesporné, že dobe, keď Švédske kráľovstvo predložilo návrh na zaradenie PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru, teda 14. júla 2005, neprijala Rada formálne rozhodnutie, pokiaľ ide o návrh na zaradenie látok do tejto prílohy. Treba však preskúmať, ako tvrdí Komisia, či existovala v tomto ohľade stratégia Spoločenstva nepredkladať okamžite návrh na zaradenie PFOS do tohto dohovoru, a to najmä z ekonomických dôvodov.

⁷⁷ V tomto ohľade nie je nevyhnutné, aby spoločná pozícia mala určitú formu na to, aby existovala a bola zohľadnená v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti lojálnej spolupráce, pokiaľ obsah tejto pozície môže byť z právneho hľadiska dostatočne preukázaný (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Rada, už citovaný, bod 49).

⁷⁸ Pokiaľ ide o PFOS, treba na úvod pripomenúť, že v marci 2005 nebola táto látka zaradená ani do Aarhuského protokolu, ani do Štokholmského dohovoru.

79 Rada totiž vo svojom stanovisku prijatom v priebehu marca 2005 na účely prvej konferencie strán Štokholmského dohovoru odporučila Spoločenstvu a členským štátom, aby preskúmali návrh smerujúci k zaradeniu „až troch dodatočných látok“ do dotknutých príloh tohto dohovoru. Odborníci Spoločenstva a členských štátov boli poverení, aby prednostne preskúmali zoznam látok, na ktoré sa vzťahuje Aarhuský protokol, a „použili ho ako základ výberu dodatočných látok, keďže látky uvedené v tomto zozname sú už v rámci Spoločenstva právne upravené ako POP“.

80 Keďže PFOS v tej dobe nebol zaradený do Aarhuského protokolu a nebol ešte v rámci Únie právne upravený ako POP, nemusel byť podľa uvedeného stanoviska Rady zohľadnený, pokiaľ išlo o prvé návrhy, ktoré mali byť predložené buď na základe uvedeného protokolu alebo Štokholmského dohovoru.

81 Okrem toho obmedzenie počtu navrhovaných látok („až tri“), vykladané vo svetle bodu 5 písm. h) uvedeného stanoviska, podporuje tézu, že pokiaľ ide o Štokholmský dohovor, tvorili ekonomické úvahy súčasť stratégie Spoločenstva, pričom treba pripomenúť, že tento dohovor má celosvetovú pôsobnosť a jeho článok 13 stanovuje finančnú pomoc rozvojovým krajinám a krajinám s transformujúcou sa ekonomikou. V tomto bode 5 písm. h) totiž Rada odporúča „aby finančné pravidlá a rozpočet boli prijaté tak, aby umožnili sekretariátu účinne vykonať rozhodnutia prijaté [konferenciou strán Štokholmského dohovoru]“.

82 V súlade s týmto stanoviskom Rady a ako bolo pripomenuté v bode 37 tohto rozsudku, dve látky, ku ktorým PFOS nepatrí, boli navrhnuté Spoločenstvom a člen-

skými štátmi na prvom stretnutí konferencie strán Štokholmského dohovoru, ktoré sa konalo v priebehu mája 2005.

- ⁸³ Zo zápisnice zo stretnutia zo 6. júla 2005 skupiny Rady pre „medzinárodné životné prostredie“, ktorého obsah je zhrnutý v bodoch 38 a 39 tohto rozsudku, vyplýva, že diskusia na tomto stretnutí sa týkala predloženia látok tak podľa Aarhuského protokolu, ako aj podľa Štokholmského dohovoru. Hoci sa v tejto zápisnici výslovne nespomínajú ekonomické úvahy, o ktorých sa debatovalo, túto skutočnosť Švédske kráľovstvo nespochybnilo a najmä ju uznalo Holandské kráľovstvo.
- ⁸⁴ Z tejto zápisnice vyplýva, že okamžitým cieľom bolo navrhnutie látok uvedených v bodoch 30 a 38 tohto rozsudku, ktoré už boli predmetom právnej úpravy Spoločenstva, na zaradenie do Aarhuského protokolu.
- ⁸⁵ Bolo teda stanovené, že PFOS bude navrhnutý na základe tohto protokolu, akonáhle Komisia predloží návrh právnej úpravy Spoločenstva týkajúcej sa kontrolných opatrení vo vzťahu k tejto látke. Všetky neskoršie udalosti (prijatie rozhodnutia Rady z 8. septembra 2005; predloženie návrhu na zmenu a doplnenie smernice 76/769 z 5. decembra 2005; v rovnaký deň návrh na zaradenie PFOS do dotknutých príloh uvedeného protokolu) potvrdzujú, že to tak skutočne bolo.
- ⁸⁶ Okrem toho, pokiaľ ide o návrhy na základe Štokholmského dohovoru, zápisnica zo stretnutia zo 6. júla 2005 skupiny Rady pre „medzinárodné životné prostredie“ konštatuje, že bola dosiahnutá dohoda („Agreement was reached by the [Working Party

for International Environmental Issues]“) o skutočnosti, že zaradenie určitých látok by malo byť navrhnuté na druhej konferencii strán. Nebola však dosiahnutá dohoda o vymedzení navrhovaných látok a diskusia na túto tému bola odložená.

⁸⁷ V rozpore s tvrdeniami Švédskeho kráľovstva a vedľajších účastníkov konania sa zdá, že nedošlo k situácii „rozhodovacieho vákua“ ani k vyčkávacej situácii rovnajúcej sa absencii rozhodnutia. Viaceré indície totiž hovoria v prospech argumentu, že skupina Rady pre „medzinárodné životné prostredie“ nezamýšľala rozhodnúť o navrhnutí ďalších látok na základe Štokholmského dohovoru nad rámec látok navrhnutých v máji 2005 dňa 6. júla 2005, ale až neskôr. V tomto ohľade možno uviesť naliehavosť určiť najmä látky navrhované na základe Aarhuského protokolu, ako aj ekonomické úvahy súvisiace s návrhmi na základe uvedeného dohovoru.

⁸⁸ Túto vôľu konať a predložiť návrhy na základe Štokholmského dohovoru potvrdili neskôršie udalosti, a to odporúčanie Rady z 9. marca 2006 a rozhodnutie prijaté Radou v priebehu apríla 2006, uvedené v bode 43 tohto rozsudku, ktoré oprávňuje Komisiu predložiť také návrhy, pokiaľ ide o pentachlórbenzén, oktabrómdifenyléter a chlórované parafíny s krátkym reťazcom.

⁸⁹ V každom prípade možno považovať za preukázané, že v roku 2005 existovala spoločná stratégia nepredkladať v tej dobe návrh na zaradenie PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru, keďže ako vyplýva zo stanoviska Rady z marca 2005, odborníci členských štátov a Spoločenstva mali vybrať látky, ktoré budú navrhnuté, z látok, na ktoré sa už vzťahoval Aarhuský protokol, a keďže ako vyplýva zo zápisnice zo stretnutia skupiny Rady pre „medzinárodné životné prostredie“ zo 6. júla 2005, PFOS k týmto látkam nepatrí.

- ⁹⁰ Inštitúcie Únie okrem toho považovali v rámci Štokholmského dohovoru za vhodnejšie, aby sa pri určovaní stratégie, ktorú vo vzťahu k tejto látke prijímú Únia a jej členské štáty, zohľadnili všetky relevantné faktory vrátane ekonomických faktorov. Táto okolnosť ich viedla k tomu, aby hneď nenavrhli zákaz PFOS na základe tejto dohody, ale aby ho prednostne navrhli na základe inej dohody, a to Aarhuského protokolu.
- ⁹¹ Z týchto okolností vyplýva, že Švédske kráľovstvo sa tým, že jednostranne navrhlo zaradiť PFOS do prílohy A Štokholmského dohovoru, odklonilo od spoločnej stratégie dohodnutej v rámci Rady.
- ⁹² Okrem toho, ako vyplýva z preskúmania rozhodovacieho procesu stanoveného týmto dohovorom, jednostranný návrh Švédskeho kráľovstva má dôsledky pre Úniu. V tomto ohľade treba uviesť, že uvedený dohovor vytvára inštitucionálny a procedurálny rámec obsahujúci súbor osobitných pravidiel na prijímanie jeho zmien vrátane zaraďovania nových látok do jeho príloh A, B alebo C.
- ⁹³ Návrh na zaradenie látky do prílohy A Štokholmského dohovoru je predmetom kladného alebo záporného odporúčania Posudzovacieho výboru pre perzistentné organické látky na konferencii strán v súlade s článkom 8 ods. 9 tohto dohovoru. Ako stanovuje článok 23 ods. 2 tohto dohovoru, regionálne hospodárske integračné organizácie, akou je Únia, nebudú uplatňovať svoje hlasovacie právo, ak ktorýkoľvek z jej členských štátov bude uplatňovať svoje hlasovacie právo, a naopak. Jeho článok 25 ods. 2 tiež stanovuje, že pokiaľ jeden alebo viaceré členské štáty takejto organizácie sú rovnako ako táto organizácia zmluvnými stranami uvedeného dohovoru, uvedená organizácia a jej členské štáty nie sú oprávnené vykonávať svoje práva v rámci tohto dohovoru zároveň.

⁹⁴ Predloženie návrhu na zaradenie látky na základe Štokholmského dohovoru členským štátom by tak mohlo viesť k situácii, v ktorej buď Únia hlasuje proti tomuto návrhu, čím zbavuje členský štát, ktorý tento návrh predložil, možnosti brániť svoj vlastný návrh na úrovni konferencie strán, alebo tento členský štát vykonáva svoje hlasovacie právo v prospech svojho vlastného návrhu, čím zbavuje Úniu možnosti vykonať hlasovacie právo zodpovedajúce počtu hlasov, ktorý sa rovná počtu jej členských štátov, a necháva ostatné členské štáty, aby slobodne hlasovali v prospech tohto návrhu alebo proti nemu.

⁹⁵ V tomto ohľade treba poznamenať, že vyhlásenie urobené Spoločenstvom podľa článku 25 ods. 3 Štokholmského dohovoru neobsahuje presné pravidlá, pokiaľ ide o rozdelenie právomocí medzi ním a členské štáty. V tomto vyhlásení sa totiž uvádza, že „Spoločenstvo je zodpovedné za plnenie povinností vyplývajúcich z dohovoru, ktorú sú súčasťou platnej právnej úpravy Spoločenstva“ a že „výkon právomoci Spoločenstva podlieha vzhľadom na svoju povahu nepretržitému vývoju“.

⁹⁶ V každom prípade treba konštatovať, že Únia nemá dostatočný počet hlasov na to, aby mohla zabrániť prijatiu zmeny prílohy Štokholmského dohovoru. Treba dodať, že voči zmluvnej strane, ktorá tak ako Únia nevyužila možnosť urobiť vyhlásenie podľa článku 25 ods. 4 uvedeného dohovoru, zmena prílohy, o ktorej rozhodla konferencia strán, nadobúda s výnimkou metódy nazývanej „opting out“ platnosť po uplynutí lehoty jedného roka od oznámenia, že depozitár prijal zmenenú prílohu.

⁹⁷ Švédske kráľovstvo a vedľajší účastníci konania tvrdia, že v takom prípade môže Únia vždy využiť možnosť „opting out“ a urobiť vyhlásenie, podľa ktorého nie je schopná

prijat' zmenu prílohy v súlade s článkom 22 ods. 3 písm. b) a ods. 4 Štokholmského dohovoru.

- ⁹⁸ Toto tvrdenie však vychádza z hypotézy, že Únia bude môcť urobiť vyhlásenie o neprijatí zmeny navrhovanej a odhlasovanej jedným alebo viacerými členskými štátmi. Podľa článku 25 ods. 2 Štokholmského dohovoru však Únia a jej členské štáty nie sú oprávnené vykonávať svoje práva podľa dohovoru zároveň. Na pojednávaní účastníci konania vyjadrili rozdielne názory na výklad článku 25 ods. 2 Štokholmského dohovoru.
- ⁹⁹ Ale aj za predpokladu, že by Únia mohla napriek poslednému uvedenému ustanoveniu vždy urobiť vyhlásenie o neprijatí zmeny navrhovanej a odhlasovanej jedným alebo viacerými členskými štátmi, mohla by taká situácia vyvolať právnu neistotu tak u členských štátov, ako aj u sekretariátu Štokholmského dohovoru a tretích štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru.
- ¹⁰⁰ Bez ohľadu na tento aspekt je nesporné, že cieľom predloženia návrhu na zaradenie látky do prílohy A Štokholmského dohovoru je prijatie medzinárodnej normy, ktorá zaväzuje jeho zmluvné strany. Vzhľadom na to, že Únia je zmluvnou stranou uvedeného dohovoru, môže byť zmenou uvedenej prílohy, ktorá z tohto návrhu vyplýva, viazaná, pokiaľ predtým neurobila v súlade s vnútornými postupmi stanovenými v článku 14 ods. 1 nariadenia POP vyhlásenie o neprijatí tejto zmeny, a to v lehote jedného roka odvtedy, keď depozitár oznámil, že prijal zmenenú prílohu.

- 101 Preskúmanie rozhodovacieho procesu stanoveného Štokholmským dohovorom teda ukazuje, že návrh na zaradenie látky do prílohy A tohto dohovoru má dôsledky pre Úniu.
- 102 V tomto ohľade nemožno súhlasiť s tvrdením Švédskeho kráľovstva a vedľajších účastníkov konania, že návrh na zaradenie látky do prílohy medzinárodného dohovoru, ktorý zaväzuje Úniu, je rovnocenný s vnútroštátnym opatrením prísnejším než minimálne opatrenie Únie, ktoré je povolené článkom 176 ES. Únia by totiž mohla byť zmenou prílohy Štokholmského dohovoru viazaná, zatiaľ čo takým vnútroštátnym opatrením viazaná byť nemôže.
- 103 Ako bolo pripomenuté v bode 74 tohto rozsudku, Súdny dvor už rozhodol, že členské štáty podliehajú osobitným povinnostiam konať a zdržať sa konania v situácii, v ktorej Komisia predložila Rade návrhy, ktoré napriek tomu, že ich Rada neprijala, predstavujú východiskový bod pre zosúladený postup Spoločenstva (rozsudok Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 65). Platí to tým skôr v takej situácii, o akú ide v prejednávanej veci, ktorá sa vyznačuje, ako je uvedené v bode 91 tohto rozsudku, jednostranným návrhom, ktorým sa dotknutý členský štát odkláňa od spoločnej stratégie dohodnutej v rámci Rady, predloženým v rámci takeého inštitucionálneho a procedurálneho rámca, aký predstavuje Štokholmský dohovor.
- 104 Takáto situácia môže ohroziť zásadu jednoty v medzinárodnom zastupovaní Únie a jej členských štátov, ako aj oslabiť ich rokovaciu pozíciu voči ostatným zmluvným stranám dotknutého dohovoru.

- 105 Prvá časť žalobného dôvodu Komisie, založená na porušení článku 10 ES, je preto dôvodná.

O časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 300 ods. 1 ES

Argumentácia účastníkov konania

- 106 Komisia v rámci druhej časti svojho žalobného dôvodu tvrdí, že jednostranný postup Švédskeho kráľovstva bol porušením článku 300 ods. 1 ES, ktorý stanovuje právny základ a zákonný postup dojednávania a uzatvárania medzinárodných zmlúv, či už tieto medzinárodné zmluvy patria do výlučnej alebo delenej právomoci. Tento jednostranný postup viedol k tomu, že inštitúcie Spoločenstva nemohli vykonať právomoci, ktoré im patria podľa Zmluvy, pretože spoločný návrh Spoločenstva a jeho členských štátov týkajúci sa zmeny Štokholmského dohovoru by nemal praktický účinok.
- 107 Švédske kráľovstvo, podporované vedľajšími účastníkmi konania, popiera, že by jeho konanie bolo v rozpore s článkom 300 ods. 1 ES. Ako tvrdí Fínska republika, toto ustanovenie nestanovuje vecnú právomoc v prospech Spoločenstva v oblasti uzatvárania medzinárodných zmlúv, ale len definuje rozdelenie právomocí medzi inštitúcie Spoločenstva. Na jeho základe nevzniká členským štátom povinnosť, ktorej nedo-

držanie by umožnilo vyhovieť žalobnému návrhu Komisie v tomto ohľade. Spojené kráľovstvo okrem toho tvrdí, že článok 300 ods. 1 ES sa uplatní len pri začatí rokovaní vedúcich k uzavretiu medzinárodných zmlúv.

Posúdenie Súdnym dvorom

¹⁰⁸ Ako upozornil generálny advokát v poznámke pod čiarou č. 13 svojich návrhov, článok 300 ods. 1 ES sa týka „uzavretia dohôd“, zatiaľ čo akákoľvek iniciatíva Spoločenstva „na účely prijímania stanovísk v mene Spoločenstva v orgáne zriadenom dohodou“ nie je upravená článkom 300 ods. 1 ES, ale článkom 300 ods. 2 druhým pododsekom ES.

¹⁰⁹ Je nesporné, že konanie vytykané Švédskemu kráľovstvu v prejednávanej veci spočíva v predložení návrhu na zmenu na orgáne zriadenom medzinárodnou dohodou, takže na toto konanie sa ako na také článok 300 ods. 1 ES nevzťahuje.

¹¹⁰ Z toho vyplýva, že časť žalobného dôvodu založená na porušení článku 300 ods. 1 ES nie je dôvodná.

O trovách

- ¹¹¹ Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' Švédske kráľovstvo na náhradu trov konania, a Švédske kráľovstvo nemalo v zásade úspech, je opodstatnené ho zaviazat' na náhradu trov konania.
- ¹¹² Podľa odseku 4 toho istého článku Dánske kráľovstvo, Holandské kráľovstvo, Fínska republika a Spojené kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Švédske kráľovstvo si tým, že jednostranne navrhlo doplniť určitú látku, a to perfluóroktánsulfonát, do prílohy A Štokholmského dohovoru o perzistentných organických látkach, podpísaného 22. mája 2001, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ES.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.

- 3. Švédske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania Európskej komisie.**

- 4. Dánske kráľovstvo, Holandské kráľovstvo, Fínska republika, ako aj Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy